HVAD VI VIL

ORGAN

for

Kvindesagen: Kvindens Ligeberettigelse med Manden.

Fredssagen: Krigs Forebyggelse ved Voldgift.

Arbejdersagen: Lige Ret og Adgang for alle til Samfundets Goder.

Udgivet af Kvindelig Fremskridtsforening.

Nr. 20. Udgaar den 1. og 15. i hver Maaned. Abonnement 60 Øre pr. Kv. foruden 8 Øre i Postpenge.

København, den 15. Oktober 1889.

II. Aargang. Annoncer pr. Petitlinie eller dens Plads 10 Øre.

Sypigen.

Af

Johanne Meyer.

For nogle Aar siden fandtes paa Kunstudstillingen et Maleri af *Venxel Tornø,* som ikke vakte liden Opsigt, maaske ikke saa meget ved sit kunstneriske Værd som ved den gribende Virkelighed, det fremstillede. Det var en Sypige, der sad i sin lille tarvelige Stue og arbejdede paa en elegant Damedragt med Pliseer og Kniplinger. Kjolen skulde være færdig til bestemt Tid, derfor havde hun maattet tage Natten til Hjælp. Idet Maleren fremstiller hende, er det henad Morgenstunden, og Dagslyset kæmper med den næsten udslukkede Lampe.

Trætheden har overvældet hende, hun er falden i Søvn, og man ser det fine, lidende Ansigt præget af Skuffelse, Nød og Mangel.

Det var, som dette Maleri elektriserede Folk. Det gik de fine Damer som et lille Stik igennem Hjærtet; hvem turde helt frikende sig for ikke at have pint sin Syerske, enten det nu havde været med urimelige Fordringer til at jage med Arbejdet eller lade hende gøre det om og om igen, naar det ikke klædte ens Person, eller maaske ogsaa i Tilgift ladet hende vente paa Betaling for hendes møjsommelige Arbejde.

Der blev den Gang talt meget om Syerskernes Stilling i det hele taget. Tillige blev der fra human Side ikke gjort saa lidt baade i Pressen og ved Foreninger.

Der findes ikke heller saa faa Hjælpekilder for dem, blandt andet en Forening her i Byen, som ikke udfolder nogen ringe Virksomhed (den gensidige Hjælpeforening). Professor *Brandes,* som har dannet denne, er en Mand, som ikke alene har haft Hjærte for denne Sag, men som Læge har han selvfølgelig bedre end nogen anden havt Lejlighed til at se, hvor nedbrydende Syerskernes Arbejde er for deres fysiske Tilstand. Det stillesiddende Liv i bøjet Stilling med en urimelig lang Arbejdstid, der dog ikke giver dem større Fortjeneste, end at de maa nøjes med Sulteføde, kan nok nedbryde et sundt Legeme.

Denne Forening lægger særlig Vægt paa at skaffe Medlemmerne en lille Skilling, i Sygdomstilfælde og naar de blive gamle. Kassen er saaledes ordnet, at Understøttelsen ikke bortfalder, selv om de gifte sig, saa ingen taber ved at sætte sine Penge derind, om de istand til at spare saa meget sammen, som der hører til at være Medlem. Tillige har Foreningen hjulpet ikke faa Syersker ud paa Landet om Sommeren, hvilket har været til megen Gavn for deres Helbred.

Alt dette er meget smukt og godt og vidner om en stor Kærlighed hos dem, der har stiftet denne Forening og opretholde samme.

Men der er noget, der er meget større, og det er at skaffe Sypigerne saadanne Betingelser, at de kan bevare deres Sundhed og leve som Mennesker.

Produktionsmaaden i vor moderne Tid har ogsaa gjort store Forandringer. Det er nu ikke længer de enkelte Damer, der pine Syerskerne, det er nu Kræmmerne, der besørge dette; om det har gjort nogen Forandring til det bedre, er utvivlsomt.

Sypiger er som ingen anden Klasse i Folket henvist til daarlig Levemaade og et indelukket Liv. Uhyre mange af dem leve stadig uden Middagsmad